

21. december 2018
Sagsnr. 18/04725/1000364
EBRAU

AFGØRELSE FRA MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

**MILJØ- OG
FØDEVAREKLAGENÆVNET**
Toldboden 2
8800 Viborg

ÆNDRING af dispensation i sag om opførelse af helårsbolig samt garage/udhus i Sønderborg Kommune

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37795526
EAN-nr. 5798000026070
mfkn@naevneneshus.dk
naevneneshus.dk

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter naturbeskyttelseslovens¹ § 65 b, stk. 1, jf. § 15, stk. 1, jf. § 78, stk. 4.

Miljø- og Fødevareklagenævnet ændrer Kystdirektoratets afgørelse af 7. september 2017 om dispensation til genopførelse og udvidelse af helårsbolig samt garage/udhus inden for strandbeskyttelseslinjen på matr. nr. 15 Klinting, Ulkebøl, beliggende Stenholt 16, 6400 Sønderborg i Sønderborg Kommune, til et afslag.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet² og gebyrbekendtgørelsens § 2.³ Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. naturbeskyttelseslovens § 88.

Afgørelsen er truffet af nævnet, jf. § 1 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, der i overensstemmelse med naturbeskyttelseslovens § 78, stk. 1, har behandlet sagen i den læge afdeling, jf. § 3, stk. 1, nr. 9, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

¹ Lovbekendtgørelse nr. 1122 af 3. september 2018 om naturbeskyttelse.

² Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

³ Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 4. oktober 2017 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af Danmarks Naturfredningsforening.

Klager har navnlig anført, at:

- den ansøgte bolig i meget høj grad afviger fra den eksisterende i karakter, størrelse og placering,
- bygningen vil syne af mere set fra vandsiden, herunder ikke mindst ved skumrings- og aftentider, hvor de store vinduespartier vil lyse op,
- det ikke fremgår af afgørelsen, hvorfor der er meddelt tilladelse til de mange overflødige kvadratmeter, og
- en dispensation vil medføre præcedens for andet byggeri inden for strandbeskyttelseslinjen.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.4.

2. Sagens oplysninger

2.1 Ejendommen/området

Ejendommen, der er på knap 3,5 ha, er beliggende mellem Sønderborg og Høruphav umiddelbart sydøst for et større fredskovspligtigt område og har jord direkte til kysten.

Der er ikke anden bebyggelse i nærheden af ejendommen. Foran og vest for bebyggelsen søværts er et landbrugsmæssigt dyrket areal. Bebyggelsen ligger ca. 80 m fra kysten. Ejendommen er i sin helhed beliggende inden for strandbeskyttelseslinjen.

Ejendommen er registreret som en beboelsesejendom i landzone med et fritliggende enfamiliehus med en bolig på 144 m² i grundplan, der har et samlet boligareal på 228 m², hvoraf 84 m² er uudnyttet tagetage. Sammenbygget med boligen er et udhus/garage på i alt 235 m². Bygningerne er oprindeligt opført i 1877.

Det ansøgte ønskes opført i den udvidede del af strandbeskyttelseslinjen.

2.2 Den påklagede afgørelse

Det fremgår af afgørelsen, at ansøgningen er videresendt til Kystdirektoratet af Sønderborg Kommune.

Kystdirektoratet har meddelt dispensation til genopførelse og udvidelse af helårsbolig samt garage/udhus. Efter den oprindelige ansøgning er projektet blevet tilrettet, således at de endelige bygningstegninger er blevet forelagt den 1. september 2017.

Der er søgt om dispensation til, at ejendommens samlede bygningsmasse nedrives, og der opføres en bolig på i alt 250 m² (boligareal), samt et ud-

hus/garage på 134 m². De nye bygninger opføres nord for de eksisterende.

Boligen opføres i 2 plan med en bygningshøjde, der ikke overstiger det eksisterende hus. Der vil være fuld kælder på 334 m² (ikke boligareal) med en udvendig nedgang, samt lysskakter til vinduerne. Kælderen vil ikke være synlig i terræn. Grundplanet vil bestå dels af garage/udhus, dels af boligens stueplan.

På førstesal indrettes bolig i den centrale del, mens to rum til siderne vil være uudnyttede tagrum. Etablering af gitterkonstruktion i spærene samt loftsbjælker som ikke tåler nyttelast, sikrer at de to rum ikke kan anvendes til bolig.

Kystdirektoratet har bemærket, at det fremgår af naturbeskyttelseslovens § 15, at der ikke må foretages ændringer i tilstanden af strandbredder eller af andre arealer, der ligger mellem strandbredden og strandbeskyttelseslinjen. Der må ikke etableres hegn, placeres campingvogne og lignende, og der må ikke foretages udstykning, matrikulering eller arealoverførsel, hvorved der fastlægges skel.

Forbuddet mod tilstandsændringer betyder bl.a., at der ikke må opføres bebyggelse, foretages terrænændringer eller etableres beplantning inden for strandbeskyttelseslinjen. Der kan gøres undtagelse fra bestemmelsen, jf. naturbeskyttelseslovens § 65 b.

Kystdirektoratet har endvidere bemærket, at strandbeskyttelseslinjen administreres meget restriktivt. Af hensyn til de nationale interesser, der er knyttet til kystområderne, dispenseres der kun, når der foreligger en begrundelse herfor, og når dispensationen vil være uden konsekvenser for den fremtidige administration af strandbeskyttelseslinjen.

Der kan endvidere ikke gives dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 15, hvis det ansøgte kan beskadige eller ødelægge yngle- eller rasteområder i det naturlige udbredelsesområde for de dyre- og plantearter, der fremgår af habitatdirektivets bilag IV.

Kystdirektoratet har konstateret, at det ansøgte ligger inden for strandbeskyttelseslinjen, og derfor forudsætter dispensation efter naturbeskyttelsesloven.

Det fremgår af Kystdirektoratets afgørelse, at der efter administrativ praksis normalt meddeles dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 15 til – efter nedrivning – at genopføre en ny bygning, forudsat den eksisterende bygning ikke er så forfalden, at den ikke repræsenterer nogen værdi af betydning, dvs. er en egentlig ruin. Det er ifølge afgørelsen som udgangspunkt en forudsætning, at bygningen opføres med omtrent samme

placering, størrelse og karakter som den gamle, ligesom det er en betingelse, at den nye bygning anvendes til samme formål som hidtil.

På baggrund af de oplysninger Kystdirektoratet har modtaget i sagen om bygningens udformning og placering mv., har direktoratet vurderet, at det ansøgte er omfattet af ovennævnte praksis, og at der derfor kan dispenseres fra strandbeskyttelseslinjen.

Kystdirektoratet har særligt lagt vægt på, at bygningen rykkes tilbage på grunden, og således placeres længere fra kysten. Der er endvidere lagt vægt på, at bygningen opføres i en historisk stil kendetegnende for området omkring Sønderborg.

Det er af Kystdirektoratet bemærket, at for arealer i den udvidede del af strandbeskyttelseszonen (100-300 m) fremgår det af bemærkningerne til ”kystloven” (lov nr. 439 af 1. juni 1994), at der forudsættes en lempeligere administration, når der er tale om til- og ombygninger af helårshuse. Af lovbemærkningerne fremgår således følgende:

”Til- og ombygning af helårshuse, hvorved husets samlede bruttoetageareal ikke overstiger 250 m², kan i medfør af planloven ske uden tilladelse. Det forudsættes, at administrationen af den udvidede strandbeskyttelseslinje vil ske under hensyntagen hertil, således at dispensation fra forbuddet inden for linjen vil kunne gives i det omfang, der er tale om eksisterende huse, som ved lovens ikrafttræden har henligget med helårsstatus. Der vil i den forbindelse kunne stilles vilkår om placering og udformning.”

Kystdirektoratet har bemærket, at lovbemærkningerne ifølge Miljø- og Fødevareklagenævnets praksis skal forstås således, at det kun er inden for den udvidede strandbeskyttelseslinje (fra 100 til 300 m), at der normalt kan dispenseres til udvidelse af helårshuse op til 250 m², og kun hvis boligen ved ikrafttrædelsen af den udvidede beskyttelseszone havde helårsstatus.

Det fremgår af afgørelsen, at da boligen i den konkrete sag opfylder ovennævnte betingelser, har Kystdirektoratet vurderet, at der kan meddeles dispensation til den ansøgte udvidelse af boligen op til 250 m².

Kystdirektoratet har herunder endvidere lagt vægt på, at bygningen er konstrueret således, at der ikke efterfølgende kan indrettes yderligere boligareal i bygningens kælder-, stue eller førstesalsplan i strid med lovens intentioner.

Det er Kystdirektoratets vurdering, at det ansøgte ikke i sig selv, eller i forbindelse med andre planer og projekter, kan påvirke Natura 2000-området væsentligt. Det ansøgte vil ikke ødelægge eller beskadige leve- eller voksesteder for de arter, der indgår i udpegningsgrundlaget.

Det ansøgte vil endvidere efter Kystdirektoratets vurdering ikke medføre beskadigelse/ødelæggelse af plantearter eller yngle- eller rasteområder for de dyrearter, der fremgår af habitatdirektivets bilag IV.

2.3 Natur- og planforhold

Ejendommens jorder er beliggende godt 400 m fra Natura 2000-område nr. 197 Flensborg Fjord, Bredgrund og farvandet rundt om Als,⁴ mens bebyggelsen er beliggende knapt 800 m derfra.

2.4 Klagens indhold

Klager har navnlig anført, at det samlede nye byggeri udgør en bolig på 201 m² i grundplan med et beboelsesareal på 250 m², hvoraf 49 m² er udnyttet førstesal. Derudover indgår der en uudnyttet første sal på 109 m², samt fuld kælder på 334 m² med udvendig nedgang. Kælderen er ikke boligareal. Sammenbygget med boligen opføres en garage på 134 m². Garagebygningen opføres i samme højde som boligen.

Klager har anført, at den ansøgte bolig i meget høj grad vil afvige fra den eksisterende i karakter, størrelse og placering. Det ønskede byggeri er markant anderledes, og boligen vil derfor ændre udtryk fra landbrugsbyggeri til finere patriciervilla, som vil virke malplaceret midt i dette naturområde.

Bygningen vil desuden syne af mere set fra vandsiden modsat i dag, hvor huset nærmest ikke kan ses fra stranden.

Klager har anført, at klager er forundret over Kystdirektoratets bemærkning om, at den ansøgte stil skulle være karakteristisk for området, da det ikke er normalt landligt boligbyggeri. Det nye byggeri har meget store vinduespartier, især mod kysten, og disse vil i skumrings- og aftentimer kunne ses fra kysten som store lysende partier. Byggeriet ligger desuden i et naturområde med offentlig adgang (Gendarmsti) og et fint stisystem i forbindelse med statskove. Det nye byggeri vil især i vintermånederne få en markant indflydelse på offentlighedens oplevelse af området.

Klager har anført, at huset ifølge dispensationen ikke vil overstige højden på det nuværende. Men det fremgår af billeder af det oprindelige byggeri, at det ikke er beboelsen, men derimod den tilhørende driftsbygning, der har to-plans højde. At bygge hele ejendommen op til ladens højdeniveau vil derfor få bygningen til at fremstå større og mere markant end de oprindelige bygninger.

Klager har anført, at der ikke er givet en begrundelse for at opføre ejendommen med stor førstesals plan i hele ejendommens grundareal, når den ikke kan bruges. Undlades førstesalen, eller i hvert fald de 243 m² (dette

⁴ Se https://mst.dk/media/130986/197_n2000plan_2016-21.pdf.

er inklusiv garage) der skal forblive uudnyttet, vil bygningen lettere kunne tilpasses den eksisterende boligs karakter. Det er heller ikke belyst, hvilket formål førstesalen på garagebygningen tjener, og den bør derfor tilpasses en mindre højde.

Den del af førstesalen, der ikke udnyttes, og mansardtaget medvirker til, at bygningen fylder meget i området, også selvom det planlagte byggeri i grundareal "kun" er ca. 50 m² større end det eksisterende. Huset bør, for at det tilpasses forholdene, reduceres til 1 ½ etage, og tilsvarende bør højden reduceres til 8 meter.

Hvis bygningen tilnærmelsesvis skal minde om den lokale arkitektur i kystlandskabet, bør mansardtaget helt fjernes og eventuelt erstattes med en frontispice.

Klager har anført, at der i dispensationen ikke er redegjort for, hvorfor der gives tilladelse til de mange overflødige kvadratmeter bebyggelse. Det fremgår, at 109 m² på første salen ikke kan benyttes, men på tegninger fremstår første sal som boligareal med franske altaner og vinduespartier. Hvis det vitterlig er en bolig på flere etager vil det samlede bruttoetageareal blive omkring 575 m² (uden kælder). Der vil også efterfølgende kunne opstå et ønske om at kunne opføre driftsbygninger, udhuse med mere, hvorefter byggeriet på grunden fortættes.

Klager har anført, at det ansøgte nybyggeri vil have en negativ indvirkning på oplevelsen af det meget fine kyst- og naturlandskab på stedet, og at bebyggelsen fremtræder unødvendigt massivt og markant.

Hvis det ansøgte tillades, vil en så stor og markant beboelse kunne danne præcedens for byggeri inden for strandbeskyttelseslinjen.

2.5 Kystdirektoratets bemærkninger til klagen

Kystdirektoratet har i bemærkninger til klagen af 24. oktober 2017 anført, at der ikke er tvivl om, at byggeriets udtryk ændres i forhold til det eksisterende. Facadetegningerne fremgår af afgørelsen, og i begrundelsen for afgørelsen er der lagt vægt på bygningens udformning som en historisk udseende bygning. Den ansøgte bygnings udseende er således indgået i vurderingen af sagen.

Kystdirektoratet har til klagers opgørelse af antal kvadratmeter bemærket, at det samlede bruttoetageareal vil blive i alt 827 m², bestående af:

- Kælderplan (ikke beboelse): 334 m²
- Grundplan (beboelse): 201 m²
- Grundplan (garage) 134 m²
- Førstesal (beboelse) 49 m²
- Førstesal (ikke beboelse) 109 m²

Kystdirektoratet har videre anført, at fraregnes kælderen vil der være tale om 493 m². Forskellen i forhold til klagers opgørelse må ifølge direktoratet skyldes, at klager har antaget, at garagen er i to plan, hvilket ikke er korrekt, idet garagen opføres med loft til kip.

Der er registreret følgende bygningsstørrelser på ejendommen:

- Bygning 1: Fritliggende enfamilieshus på 144 m² i bygningsareal, heraf 144 m² beboelse. Under etager i bygningen er desuden anført 84 m² på førstesalen som uudnyttet tagetage.
- Bygning 2: Udhuse med bebygget areal på 235 m². Der er ikke anført ”etager i bygningen” under bygning 2, men ud fra foto indsendt i forbindelse med sagen er der dokumenteret uudnyttet loftsrums i bygning 2. Der er ikke foretaget en opmåling af dette loftsrums, men med udhuses udformning med en høj trempel vil arealet af det uudnyttede loftsrums være stort set identisk med grundplanet, altså omtrent 235 m².

Samlet set er ejendommens samlede bruttoetageareal i dag på ca. 698 m², heraf 144 m² beboelse.

Kystdirektoratet har på baggrund heraf bemærket, at ejendommens samlede bruttoetageareal med det ansøgte reduceres, når kælderen fraregnes. Det er hertil bemærket, at etableringen af kælder (ikke til beboelse) ikke er en tilstandsændring omfattet af forbuddet i naturbeskyttelseslovens § 15.

Kystdirektoratet har desuden bemærket, at det er korrekt, at der efterfølgende vil kunne opstå ønsker om at opføre driftsbygninger, udhuse m.v. Dertil har direktoratet anført, at ejendommen er noteret som en landbrugsejendom, og derfor er omfattet af undtagelsen i naturbeskyttelseslovens § 15 a, stk. 1, nr. 6, om erhvervsmæssigt nødvendigt byggeri for ejendommens landbrugsdrift. Det er dog Kystdirektoratet, der skal give tilladelse til eventuelle driftsbygningers nærmere placering og udformning.

Et eventuelt fremtidigt ønske om andre udhuse m.m. vil ifølge Kystdirektoratet være omfattet af forbuddet i naturbeskyttelseslovens § 15, og vil derfor forudsætte dispensation efter lovens § 65 b. Direktoratet finder derfor, at disse eventuelt fremtidige ønsker ikke har relevans for sagens afgørelse.

2.6 Andre bemærkninger til klagen

Ejendommens ejer har den 15. november 2018 anført, at planloven giver mulighed for opførelse af 500 m² mod tidligere 250 m². Klager har desuden vedlagt oversigtskort over naboejendommen beliggende Stenholt 9, hvor man ifølge klager tydeligt kan se det aftryk i området, som den ejendom giver både for så vidt angår størrelsen i bygningsmassen og byggeriets arkitektur.

3. Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger og afgørelse

I sagens behandling har følgende medlemmer af Miljø- og Fødevarerklagenævnet deltaget: Jette R. Uhrenholt (formand), landsdommerne Norman Cleaver og Henrik Twilhøj, og de læge medlemmer Pelle Andersen-Harild, Jørgen Elikofer, Knud Mathiesen og Jens Vibjerg.

3.1 Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger

Naturbeskyttelseslovens § 15, stk. 1, indeholder et generelt forbud mod at foretage ændring i tilstanden af arealer inden for strandbeskyttelseslinjen, herunder foretage bebyggelse, udstykning, matrikulering og arealoverførsel, hvorved der fastlægges skel.

Formålet med bestemmelsen er at sikre en friholdelse af strandene og de umiddelbart bagvedliggende kystområder mod indgreb, der ændrer den nuværende tilstand og anvendelse.

Det følger af naturbeskyttelseslovens § 15 a, stk. 2, at uanset forbuddet i § 15, stk. 1, kan en bolig genopføres på en lovligt eksisterende sokkel, hvis boligen har samme dimensioner som den bolig, den erstatter.

Ifølge bemærkningerne til bestemmelsen skal der således ikke længere søges dispensation, i situationer, der tidligere var omfattet af Miljø- og Fødevarerklagenævnets lempeligere praksis vedrørende genopførelse.⁵

Efter Miljø- og Fødevarerklagenævnets praksis meddeltes der almindeligvis dispensation fra strandbeskyttelseslinjen til efter nedrivning af ældre bebyggelse at genopføre nyt. Det var en forudsætning, at det genopførte havde ca. samme størrelse, placering og udformning som den tidligere bebyggelse. Det var endvidere en betingelse, at der var tale om samme anvendelse.

Ved større ombygninger eller opførelse af bygninger med anden anvendelse end den eksisterende har nævnet lagt til grund, at der er tale om nyopførelse.

Efter den tidligere planlovs § 36, stk. 1, nr. 9⁶, kan et helårshus i landzone til- eller ombygges uden landzonetilladelse, hvis husets bruttoetageareal ikke derved vil komme til at overstige 250 m². I bemærkningerne til ”kystloven” (lov nr. 439 af 1. juni 1994) om ændring af naturbeskyttel-

⁵ De specielle bemærkninger til § 15 a, stk. 2, til forslag L122 til lov om ændring af lov om naturbeskyttelse (Nye muligheder for visse anlæg og indretninger på klitfredede arealer og inden for strandbeskyttelseslinjen samt inden for sø- og åbeskyttelseslinjen), (Folketingstidende 2016-17), vedtaget som lov nr. 681 af 8. juni 2017 om ændring af lov om naturbeskyttelse (Nye muligheder for visse anlæg og indretninger på klitfredede arealer og inden for strandbeskyttelseslinjen samt inden for sø- og åbeskyttelseslinjen).

⁶ Lovbekendtgørelse nr. 1529 af 23. november 2015 om planlægning – med senere ændringer.

seslovens kystbeskyttelseszone fra 100 m til 300 m er det forudsat, at der i samme omfang dispenseres fra strandbeskyttelsen, såfremt placering og omfang kan accepteres ud fra landskabelige hensyn.

Det er videre forudsat i lovforslagets bemærkninger, at der er tale om huse, der ved ikrafttrædelsen af de nye beskyttelseszoner henligger som helårshuse. Miljø- og Fødevarerklagenævnet har i sin praksis fastslået, at lovbemærkningerne må forstås således, at den lempeligere praksis alene er gældende for arealer indenfor den udvidede strandbeskyttelseslinje (fra 100 til 300 m).

Opførelse af en carport/udhus kan efter Miljø- og Fødevarerklagenævnets opfattelse ikke sidestilles med en om- eller tilbygning af et helårshus. Nævnet har tidligere efter en konkret vurdering meddelt dispensation fra strandbeskyttelseslinjen til opførelse af carporte/udhuse på maks. 20 m² i tilknytning til eksisterende helårshuse.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet har i tidligere afgørelser⁷ udtalt, at byggelovens regler generelt finder anvendelse ved beregning af en bygnings bruttoetageareal i relation til planloven og naturbeskyttelseslovens bestemmelser. Ifølge bygningsreglementet⁸ indgår kældre i beregningen af bruttoetagearealet. Dog fraregnes den del af kælderen, hvor det omgivende terræn ligger mindre end 1,25 m under loftet i kælderen.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet har lagt til grund, at de uudnyttede tagetager i det eksisterende byggeri er arealer, der ville kunne udnyttes, hvis man ønskede det, og således ikke er gjort uudnyttelige, som der er tale om, ved det ansøgte byggeri.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder, at bruttoetagearealet på det eksisterende byggeri skal opgøres til 648 m² (heraf 144 m² bolig), og på det ansøgte til 334 m² (heraf 250 m² bolig), idet kælderarealet ikke skal medregnes, garagearealet skal medregnes ud over 50 m², og alene den del af førstesalen, der er og kan udnyttes, skal medregnes, jf. BR18. Miljø- og Fødevarerklagenævnet har herved lagt til grund, at det omgivende terræn ligger mindre end 1,25 m under loftet i kælderen, idet kælderen ikke er synlig over terræn.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder, at det ansøgte byggeri ikke er omfattet af undtagelsesbestemmelsen i naturbeskyttelseslovens § 15 a, stk. 2. Nævnet har lagt vægt på, at byggeriet ikke skal opføres på den lovligt eksisterende sokkel, og at byggeriet vil fremstå væsentligt anderledes i udformning end det tidligere byggeri, henset til bygningens samlede højde og fremtræden.

⁷ Se bl.a. NMK-522-00285 og NMK-500-00731.

⁸ Jf. BR18 § 455.

Det forhold, at det ansøgte byggeris beregnede bruttoetageareal vil være mindre end det tidligere, og at placeringen flyttes i retningen væk fra kysten, kan ikke føre til et andet resultat.

Sagen skal derfor vurderes efter den almindelige, restriktive praksis efter naturbeskyttelseslovens § 65 b, stk. 1, hvilket betyder, at der skal være tale om et særligt tilfælde, der kan begrunde en dispensation.

Efter naturbeskyttelseslovens § 65 b, stk. 1, kan der kun i særlige tilfælde meddeles dispensation fra strandbeskyttelseslinjen. Der kan derfor kun dispenseres, hvis særlige forhold taler for det, herunder hvis der er tale om et nødvendigt formål, som bør gå forud for den generelle beskyttelsesinteresse, og der ikke ved en dispensation skabes præcedensvirkning i strid med det generelle formål med reglerne. Bestemmelsen administreres i praksis meget restriktivt.

Et flertal på 6 af Miljø- og Fødevareklagenævnets medlemmer finder, at der ikke er tale om et sådant særligt tilfælde, der kan begrunde en dispensation. Flertallet har herved lagt vægt på, at der er tale om et byggeri, der efter oplysningerne om projektets omfang og udseende, herunder de mange kvadratmeter, der ikke udnyttes til beboelse, vil fremstå markant og meget synligt i kystlandskabet. Praksis på området er endvidere restriktiv.

Videre har flertallet lagt vægt på den uønskede præcedensvirkning en dispensation vil kunne medføre. Det forhold, at byggeriet ifølge Kystdirektoratet er i en byggestil, der er karakteristisk for området, og at det opføres lidt længere fra kysten end det eksisterende, kan ikke i sig selv føre til et andet resultat.

Mindretallet (Jens Vibjerg) finder, at Kystdirektoratets afgørelse skal stadfæstes af de af direktoratet anførte grunde.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

3.2 Gebyr

Som følge af afgørelsen tilbagebetales det indbetalte klagegebyr, jf. gebyrbekendtgørelsens § 2, stk. 2, nr. 1.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet ændrer Kystdirektoratets afgørelse af 7. september 2017 om dispensation til genopførelse og udvidelse af helårsbolig samt garage/udhus inden for strandbeskyttelseslinjen på matr. nr. 15 Klinting, Ulkebøl, beliggende Stenholt 16, 6400 Sønderborg i Sønderborg Kommune, til et afslag.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales.

Denne afgørelse gøres tilgængelig for førsteinstansen samt for klageren og dennes repræsentant via Klageportalen. Afgørelsen sendes desuden til eventuelle andre parter i klagesagen.

Afgørelsen vil blive offentliggjort på www.mfkn.naevneneshus.dk.
Personoplysninger vil blive anonymiseret.

Miljø- og Fødevareklagenævnet beklager den lange sagsbehandlingstid.

Jette R. Uhrenholt
Stedfortrædende formand